

ABSTRAKT

Vysokoškolské vzdělávání v Libanonu je rozmanité a univerzity se dělí podle uplatněného modelu vzdělávání, jako například americký či francouzský. Tato disertační práce se držela vnitronárodního srovnávacího přístupu, aby porovнала programy vzdělávání učitelů na vysokých školách amerického a francouzského modelu v Libanonu. Bylo vybráno šest univerzit, tři z každého modelu. Cílem bylo popsat strukturu a obsah programů, prozkoumat vnímanou efektivitu programů na základě informací od absolventů a porovnat programy v indikátorech praktických zkušeností, reflektivní praxe a získávání základů znalostí. Srovnání bylo provedeno s využitím zavedených teorií jako měřítek: Feiman-Nemserova typologie koncepčních orientací v programech vzdělávání učitelů, teorie Lee Shulmana o získávání znalostních základů budoucími učiteli a teorie Freda Korthagena o začlenění reflektivní praxe do vzdělávání učitelů. K prozkoumání struktury a obsahu programů byla použita metoda analýzy dokumentů a byly provedeny polostrukturované rozhovory s dvaceti absolventy šesti vybraných univerzit amerického a francouzského vzoru s cílem zjistit vnímanou efektivitu programů při přípravě studentů na učitelství. Výsledky ukázaly podobnosti a rozdíly mezi univerzitami amerického a francouzského modelu, například potřebu zvýšení přípravy učitelů v oblastech využívání technologií a práce se studenty se speciálními potřebami. Nejvýraznějším rozdílem byla delší doba trvání praxe a rozmanitější zkušenosti s praxí na univerzitách s francouzským modelem. Hlavní přínos této disertační práce spočívá v návrzích reforem programů vzdělávání učitelů, které předložili absolventi šesti univerzit.

KLÍČOVÁ SLOVA

vzdělávací programy pro učitele, kurzy praxe, reflektivní praxe, získávání znalostní báze, technologie ve výuce.